

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a patra după Rusalii

(a Sfinților Părinți de la Sinodul IV Ecumenic)

ASTĂZI: Soborul Sf. Arhanghel Gavriil și Sf. Ștefan Savaitul

EVANGHELIA ZILEI

Matei 8, 5-13

5. Pe când era în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L,
6. Și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog chinându-se cumplit.
7. Și i-a zis Iisus: Venind îl voi vindeca.
8. Dar sutașul, răspunzând, i-a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea.
9. Că și eu sunt sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se du-ce; și celuilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face.
10. Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă, la nimeni, în Israel, n-am găsit atâta credință.
11. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția cerurilor.
12. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.
13. Și a zis Iisus sutașului: Du-te, fie ție după cum ai crezut. Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.

Sfântul Arhanghel Gavriil – icoană pe ușa diaconească a bisericii noastre

Duminică 20.07.2003 la ora 18.00, în parcul din curtea Bisericii, orchestra de muzică populară "HORA" de la Palatul Copiilor din Iași va susține un concert de muzică populară pentru copiii din parohia noastră, sub genericul:

Copiii cântă tuturor !

Invităm cu drag creștinii de toate vârstele la o întâlnire cu muzica

Mai mare Voievodule al oștilor cerești, rugămu-te pe tine, noi nevrednicii, cu rugăciunile tale să ne acoperi pe noi cu acoperământul aripilor slavei tale celei netrupești, păzindu-ne pe noi cei ce cădem și cu stăruință strigăm: Izbăvește-ne din nevoi, Gavriile, ca un mai mare peste cetele puterilor celor de sus !

Troparul Arhanghelului Gavriil

Al Ortodoxiei îndreptătorule, al buneii credințe învățătorule și al curăției, al lumii luminătorule, podoaba arhierilor cea de Dumnezeu însuflată, Ștefane înțelepte, cu învățăturile tale pe toți ai luminat alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Ștefan Savaitul

Arhanghel Gavriil

Binevestitorului mântuirii noastre, lui Gavriil Arhanghelul, marele slujitor al lui Dumnezeu, care a făcut oamenilor multe binefaceri, atât în Legea veche, și în cea nouă, Biserica îi alcătuiește astăzi al doilea sobor de prăznuire, mulțumindu-i pentru toate slujirile lui, cunoscute din Scriptură și din tradiția Bisericii, întocmai ca și la întâia sa prăznuire, din ziua de 26 martie, după Buna Vestire. Biserica înnoiește astăzi pomenirea arătărilor lui cele minunate, făcute din dumnezeiască poruncă, și le proslăvește.

Arhanghelul Gavriil este acela care, pe Moise, ce fugea de la fața lui Faraon, în pustie, l-a învățat scrierea cărților, descoperindu-i Facerea lumii, facerea lui Adam, omul cel dintâi, viața și căderea lui, neamurile cele mai dinainte, potopul și despărțirea limbilor și toată înțelepciunea. El este cel care a tâlcuit proorocului Daniel, arătările cele minunate, închipuite prin tot felul de fiare, i-a descoperit, apoi, slobozirea poporului lui Dumnezeu din robia Babilonului, vremea venirii lui Hristos în lume și întruparea Lui din Preacurata Fecioară. El a stat înaintea Preacuratei, la Nazaret, și I-a binevestit zămislirea Fiului lui Dumnezeu, prin lucrarea Duhului Sfânt. Tot acesta s-a arătat și lui Iosif, încredințându-l, prin vis, despre Fecioara cea neispățită de nuntă. Acest Înger al Domnului s-a arătat și

păstrătorilor ce-și păzeau turmele noaptea și le-a zis: "Vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul: Că vi s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David". Și îndată o mulțime de îngeri au cântat: "Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire !" Prin acest Înger, la vremea patimilor Sale, Mântuitorul a primit întărire, deoarece *Gavriil, puterea lui Dumnezeu se tâlcuiește*, ca unul care, pe lângă altele, are și această slujire, de a întări pe cei ce sunt în nevoie. Acest Înger s-a arătat și mironosițelor, stând pe piatra mormântului și vestindu-le învierea din morți a lui Hristos. Că cel ce a fost binevestitorul zămislirii și al nașterii același s-a arătat a fi și Îngerul învierii. În sfârșit, același Înger, arătându-se Preacuratei, I-a spus de cinstita ei adormire și de mutarea ei cu trupul, de la cele pământești, la cele cerești.

Deci, pomenind aceste multe arătări, din Legea veche și din cea nouă, ale acestui Înger și știind mijlocirea lui cea neîncetată către Dumnezeu, pentru neamul omenesc, Biserica îi alcătuiește sobornicească prăznuire, pentru ca poporul lui Dumnezeu să se deștepte totdeauna și cu căldură să alerge, proslăvind ajutorul și sprijinul acestui atât de mare binefăcător al său. Biserica mai cinstește pe acest Înger la 26 martie și la 8 noiembrie.

(Din Sinaxar și Proloage)

Dicționar: SINOD ECUMENIC

Sinodul Ecumenic (în latină: *Conciliu*) reprezintă adunarea episcopilor Bisericii Universale, respectiv, a capilor Bisericilor locale din toată lumea. Sinodul ecumenic este forul suprem al Bisericii și are autoritatea maximă de a se pronunța în ceea ce privește învățătura, morala, disciplina și misiunea Bisericii. În cadrul Sinoadelor Ecumenice, Adevărurile de credință revelate devin dogme – enunțuri în care se sintetizează conținutul credinței creștine, adoptate și propovăduite de către Biserică.

Biserica Ortodoxă recunoaște autoritatea celor 7 sinoade ecumenice, până la schisma din 1054, astfel:

- Sinodul I ecumenic de la Niceea (anul 325)
- Sinodul II de la Constantinopol (381)
- Sinodul III de la Efes (431)
- Sinodul IV de la Calcedon (451)
- Sinodul V de la Constantinopol (553)
- Sinodul VI de la Constantinopol (680)
- Sinodul VII de la Niceea (787)

“...Fătul meu ia aminte și nu uita să te rogi. Fiece rugăciune, dacă este pornită din inimă, mărturisește un simțământ nou, iar acel

DESPRE RUGĂCIUNE ȘI DRAGOSTE

simțământ e la rândul său izvorul unei idei noi, ce nu ți-a trecut niciodată prin minte până atunci și care te va îmbărbăta.; astfel, îți vei da seama că rugăciunea aduce cu sine un spor de înțelepciune. Nu uita deci să spui în fiecare zi în gând, ori de câte ori îți stă în putință: ” Miluiește, Doamne, pe toți cei ce s-au înfățișat astăzi înaintea ta”. Căci nu e ceas și nu e clipă în care mii de oameni să nu părăsească viața pământească, iar sufletele lor urcă la ceruri. Și câți dintre ei nu se despart de lume însingurați și stingheri, cu amară tristețe și adâncă mâhnire la gândul că nu-i nimeni să plângă după ei, că nimeni, poate, n-are habar de mai trăiesc sau nu. Și cine știe dacă tocmai atunci, din celălalt capăt al pământului nu se înalță ruga ta spre Domnul, pentru odihna sufletului lor, deși nu i-ai cunoscut în viață și nici ei nu te-au cunoscut pe tine. Cât de înduioșat va fi sufletul singuratic ce se înfățișează cu teamă înaintea Domnului când va simți că în clipa înfricoșată mai e totuși cineva pe lume care se roagă pentru el, o ființă pământească care-l iubește! Și Dumnezeu va căta cu drag la voi amândoi, căci tu te-ai îndurat de sufletul acela, cu atât mai vărtos se va îndura El, în nemărginita lui milă și dragoste. Și-l va ierta poate tocmai pentru rugăciunile tale.

Fraților, nu pregețați, cuprinși de spaimă în fața ticăloșiei oamenilor; iubiți-i așa ticăloși cum sunt, căci astfel iubirea voastră va fi după chipul și asemănarea iubirii lui Dumnezeu, ridicându-se pe culmea cea mai înaltă a dragostei pământești....Dragostea împletită cu smerenie este o putere înfricoșată, mai vajnică decât oricare alta de pe fața pământului, căci n-are asemănare. Zi de zi, clipă de clipă să iei aminte la tot ceea ce faci și să cauți să fii cumpătat. Mai adineauri, bunăoară, ai trecut furios, cu sufletul învrăjbit și cu vorbe de ocară în inimă , pe lângă un copilăș, fără să te sinchisești de el, fără să-l fi văzut măcar, și, fără să-ți dai seama, ai aruncat lui o sămânță rea, ce s-ar putea să încolțească...Iubirea ne învață să trăim, dar trebuie să știi mai întâi cum să dobândești puterea aceasta scump plătită, pe care o câștigi numai prin străduințe

îndelungate și după multă zăbavă. Dragostea întâmplătoare, de o clipă, nu prețuiește nimic, căci de vrei să iubești se cade să iubești până la sfârșitul zilelor tale. Întâmplător poate iubi oricine, chiar un nelegiuit...

Rugați-vă Domnului să vă blagoslovească dăruindu-vă bucuria. Să nu vă înspăimânte ticăloșia oamenilor, nici să vă gândiți că v-ar putea zăticni în ostenele voastre, zădărnindu-vă truda. Să nu ziceți: ”Vajnic este păcatul, aprigă ticăloșia, și plină de vârtoșie răutatea ce ne înconjoară când noi suntem singuri și slabi. Răutatea lumii va ridica stavilă în calea străduințelor noastre, osteneala și toată fapta bună nu vor fi de nici un folos”. Nu lăsați să vă biruie deznădejdea...Iar dacă, încerci să arunci metehnele tale, trândăvia și neputința ta în seama celorlalți, vei sfârși prin a cădea în ispita trufiei satanice și prin a cădea împotriva lui Dumnezeu. Căci trufia e meșteșug diavolesc și anevoie ne putem da seama de ea, aici, pe pământ, de aceea ne putem înșela atât de ușor și cădea atât de lesne în greșală, ba încă, pe deasupra, suntem încredințați c-am făcut cine știe ce lucru minunat și de ispravă. Multe din cele mai strașnice simțăminte și imbolduri ale firii noastre nu le putem pricepe aici, pe pământ; nu te lăsa uluit de ispită, nici nu-ți închipui cumva că pe temeiul acesta te-ai putea dezvinovăți. Judecătorul ceresc nu-ți va cere să dai socoteală pentru ceea ce mintea ta nu s-a învrednicit să priceapă, ci pentru ceea ce era pe înțelesul tău. Și ai să te încredințezi că așa este când ai să te înfățișezi la scaunul judecății, pentru că atunci ai să le vezi pe toate așa cum sunt și n-ai să mai poți tăgădui nimic. Este adevărat că trăind în veac, orbecăim în întuneric, și de n-am avea în fața noastră luminosul chip al lui Hristos, ne-am pierde cu toții. Multe lucruri sunt ascunse privirii muritorilor, în schimb, sălășluiește în noi tainica simțire a legăturii noastre vii cu lumea cealaltă, o lume mai desăvârșită și plină de slavă, iar rădăcinile gândurilor și simțămintelor noastre nu aici se află, ci pe alt tărâm...Asta-i credința mea...” (F.M. Dostoievski- “Frații Karamazov”)

Exegeză patristică la Evanghelia zilei

MATEI 8, 5-13

Leprosul s-a apropiat de Domnul Iisus, pe când Domnul Se pogora de pe Munte; sutașul, pe când Domnul intra în Capernaum.

- Pentru ce nu s-au urcat pe Munte nici leprosul, nici sutașul ?

- Nu din pricina trândăviei - că la amândoi credința le era fierbinte -, ci ca să nu întrerupă învățătura Domnului.

Apropiindu-se de Hristos, sutașul a zis: *”Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog chinându-se cumplit”*. Aceste cuvinte ale sutașului sunt o dovadă a mării lui credințe, cu mult mai mare decât a aceluia care au coborât pe slăbănog prin acoperișul casei. Sutașul socotea că e de prisos să-și aducă sluga la Hristos, pentru că știa bine că era de ajuns numai porunca lui Hristos ca să vindece pe cel bolnav.

- Și ce-a făcut Iisus?

- N-a făcut ce făcuse mai înainte. Hristos de obicei urmează voința celor care-L roagă; acum însă o ia înainte și numai că-i făgăduiește sutașului că-i va vindeca sluga, dar și ce va duce în casa lui. O face ca să aflăm credința sutașului. Dacă nu i-ar fi făgăduit aceasta, ci i-ar fi spus :”Du-te acasă, să fie vindecată sluga ta!”, n-am fi știut cât e de mare credința lui. La fel și cu cananeanca, numai că în sens invers. Sutașului îi spune, fără să fie chemat, că Se va duce acasă la el, ca să afli credința sutașului și marea lui smerenie; cananeencei însă îi refuză datul, pentru a o face să stăruie în cererea ei. Doctor înțelept și iscusit fiind, știe să dobândească cele contrarii prin contrarii. Într-un caz, prin ducerea Sa, de bună voie în casa sutașului; în celălalt, prin amânarea îndelungată și prin refuzul Său, descoperă credința femeii.

- Ce a răspuns sutașul ?

”Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu”.

Să ascultăm aceste cuvinte toți câți avem să-L primim pe Hristos! Că e cu puțință să-l primim și acum. Să le ascultăm, să le urmăm ca să-L primim tot cu atâta râvnă! Când primești în casa ta pe cel sărac, pe cel flămând și pe cel gol, pe Hristos Îl primești, pe El Îl hrănești.

”Ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea.”

Iată că și sutașul, ca și leprosul, are despre Hristos părerea cuvenită Lui. Nici sutașul n-a zis :”Cheamă-L pe Dumnezeu în ajutor!”, sau “roagă-te Lui și cere-I !”, ci: *”numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea”*. Apoi temându-se ca nu cumva Domnul, din smerenie, să refuze, a adăugat: *”Că și eu sunt sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celuilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face.”*

- Și ce-i cu asta, m-ar putea întreba cineva, dacă sutașul credea că Hristos este Dumnezeu? Pe mine mă interesează să aflu dacă Hristos încuviința această credință, dacă o întărea ?

- Întrebarea este bine și înțelept pusă. Când sutașul a spus despre Domnul lucruri atât de mari, când a mărturisit că are o atât de mare putere, Hristos nu l-a ținut de rău, ci i-a primit cuvintele și făcut ceva mai mult decât că le-a primit. Nici evanghelistul n-a spus numai că Domnul a lăudat spusele sutașului, ci numai că S-a minunat de credința lui și l-a și dat ca pildă întregului popor și celorlalți, pentru a-i urma credința.

”La nimeni, în Israel, n-am găsit atâta credință.”

(Sf. Ioan Gură de Aur-Omilii)

În această săptămână s-au realizat unele lucrări la casa parohială, între care: șapa de beton la terasa din fața și consolidarea balconului închis din spate, cu sprijinul domnilor Nicolae Cimpoi, Constantin Marciuc, Vasile Crivoi. De asemenea s-a încheiat montarea instalației de canalizare la Prăznicar, cu sprijinul ing. Strilciuc Vasile. *Le mulțumim și îi pomenim în rugăciuni !*

